

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP I SANT PAU
11 D'ABRIL DE 2021
DIUMENGE II DE PASQUA
Any 69. suplement núm. 4.046**

**DURANT LA SETMANA DEL 12 AL 18
D'ABRIL, PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns, 12: Dolors Canals. **Dimarts, 13:** en acció de gràcies. **Dimecres, 14:** a sant Josep. **Dijous, 15:** Segunda Méndez Pérez; Esteve Gubau. **Divendres, 16:** Josep Robert Oliveras; Montserrat C.R.; dif. Fam. Pararols-Sidera. Dalmau de Ciurana. **Dissabte, 17:** Intenció particular. **Diumenge, 18:** dif. fam. Bordas; Pere Custal; Miquel Bataller; Mn. Josep Planas.

**DURANT LA SETMANA DEL 12 AL 18
D'ABRIL, PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte, 17: M. Teresa Mas.
Diumenge, 18: Segunda Méndez Pérez.

Es volen casar...

En **Jon Alexander Gómez Insunza** amb la **Carla Beso Vidal**, ambdós de la parròquia de sant Josep.

En **Pau Masferrer Boix** amb la **Maria Rosa Gorgas Borrás**, ambdós de la parròquia de sant Pau

Per les obres de sant Josep, el primer cap de setmana d'AbriI es van recaptar 1.366,34 €. Moltes gràcies. Agraïrem donatius per aquesta finalitat!

Pregària de Pasqua

La nit de la creu s'ha il·luminat per sempre,
Jesús, germà, amic, Senyor.

La nostra feble història de dones i homes
sovint desconcertats,
s'ha omplert de llum.

Ens has estimat, Jesús,
fins a morir en una mort indigna;
però aquest amor teu, ple, total, definitiu,
ha obert les portes
de la vida per sempre.

A tot arreu, Jesús, en tantes persones
i en tants fets, hi podem descobrir
la força lluminosa de la teva vida.

I per això ara, en celebrar
la teva resurrecció,
refermem la nostra fe en tu:

tu ets el Fill de Déu,
tu ets l'enviat del Pare per salvar-nos,
tu ens omplis del teu mateix Esperit,
a nosaltres, i a tots els homes i dones
del món sencer.

És Pasqua, Jesús, germà, amic, Senyor.
És Pasqua, i la teva vida és vida
per a tota la humanitat.

(De Pregàries de la Vida, CPL, "Celebrar" n. 53)

Feliços els qui creuran...

La fe porta sempre el dubte en la seva afirmació mateixa. Però no podem viure de dubtes constants. La fe es manifesta sempre amb la confiança en Déu. És el que avui Jesús ens recorda en l'evangeli.

Sovint la creença en Déu va més enllà d'una pertinença o identificació religiosa concreta; i es constata en aquesta nostra societat post-cristiana una certa recerca per donar sentit a la vida, a la necessitat espiritual que hom té dins seu. La fe ens hi ajuda, perquè és un caminar crític pels viaranyes d'aquesta humanitat, amb la convicció que creure és un acte d'alliberament de les nostres il·lusions; i anar a Déu mateix des de l'experiència personal que ens dona força i coratge per afrontar totes les situacions de la nostra vida. Així ho va entendre Tomàs. El seu dubte és l'expressió d'una fe que es va alliberant d'una idea de la presència física de Jesús, cap a una realitat presencial diferent.

Sí, la fe ens dona felicitat. Aquest és el secret íntim i profund del nostre ésser cristià. Vivim aquesta nostra experiència de Déu com quelcom que ens omple d'una sensibilitat millor, no perquè siguem homes i dones millors que els altres, no és aquest el cas. Però sí que la fe ens ajuda a copsar d'una altra manera la vida i les realitats d'aquest món. La fe ens obre els sentits, que contempla i emociona el cor, del visible a l'invisible, del concret a l'abstracte.

Creure ens fa feliços, perquè ens agermana, ens fa viure junts, en la relació de grup, com a comunitat i Església; i alhora amb el particular d'allò més quotidià de la nostra existència humana: els nostres anhels, pors, tristeses i alegries. La veritable felicitat, per aquell qui creu, rau en el gest simbòlic, estètic i místic de sentir-se a prop de Déu, que ens acompanya en tot moment; perquè és en aquest compartir temps i descans, allò que ens fa feliços des de la fe!

La fe en el Crist Ressuscitat de Pasqua és un temps bo per refermar la nostra fe, o almenys albirar una mica més el seu significat i importància en la nostra vida. No des de l'òptica de la utilitat material i consumista de la nostra societat, sinó des de la utilitat vital i espiritual, que garanteix uns sentiments de felicitat quan confiem en Déu, quan hi tenim fe, sense esperar res a canvi, només des de l'agraïment i del reconeixent de la seva acció en la nostra vida.

L'experiència interior de la fe és l'engranatge que porta a la felicitat de saber que Déu estima aquest món -a cadascú de nosaltres- amb la seva realitat pròpia, complexa i plural. És el procés de la paciència de Déu en la nostra vida, i que ens fa adonar en qui creiem i perquè creiem... És donar sentit al que fem, i com ho fem per ser feliços de creure sense haver-lo vist? O si que l'hem vist?

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 11 d'abril de 2021.